

Der er et meget stort ønske i indvandrerbefolkningen om at lære dansk og lære om danske samfundsforhold. Det, der er brug for, er, at undervisningen i så høj grad som muligt indrettes efter de mål og de forudsætninger, som eleverne har, at der i lov nr. 355 af 4. juni 1986 om undervisning af voksne indvandrere gives øget mulighed for at kombinere teoretisk undervisning med praktiske gøremål, og at der i alle amtskommuner er et tilstrækkeligt udbud. At deltage i danskundervisning er allerede i dag en betingelse, der kan stilles som forudsætning for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, men man må se i øjnene, at der blandt indvandrere er nogle, ikke mindst ældre mennesker, som ikke har noget ønske om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og som heller aldrig finder en plads der. For dem er det vigtigste at have nogle netværk i forbindelse med deres bolig. Man kan tvinge folk på skolebænken, men man kan ikke tvinge dem til at lære noget, det forudsætter motivation og psykisk parathed.

Forsøg med modersmålsundervisning

Det foreslåede ændrede nr. 3 i beslutningsforslaget tager helt galt fat om problemet. Dette er et af de steder, hvor indvandreres retsstilling antastes, og hvor beslutningsforslaget bestemt ikke fremmer en positiv integration. Efter mindretallets mening er det i overensstemmelse med f.eks. konventionen om barnets rettigheder, at mindretal har ret til modersmålsundervisning. Denne ubetingede ret må være grundlaget for ethvert forsøg. Derfor er det forkert at stille forældre over for valget mellem mere dansk eller modersmålsundervisning, ligesom det er forkert at lade et flertal beslutte for et mindretal. Hvis nogle indvandrere har brug for mere danskundervisning, må det gives uafhængigt af modersmålsundervisningen. Mindretallet har ikke noget imod, at der gøres forsøg med en bedre integration af modersmålsundervisningen i skolens øvrige fag, herunder i danskundervisningen. Men forudsætningen bør være, at det sker i samarbejde med anerkendte forskere og på baggrund af udarbejdede læseplaner for modersmålsundervisningen. Alt, hvad der kendes af undersøgelser på dette område, viser, at den bedste integration og den bedste skoleindlæring finder sted,

når barnet har et fast fundament for tanker, følelser og begreber i sit modersmål.

Mindretallet har tidligere foreslået og mener stadig, at de største indvandrersprog burde tildeles prestige ved at udbydes som kompetencegivende valgfag i folkeskolen og som alternativer til et andet fremmedsprog i gymnasier og andre ungdomsuddannelser. Herigennem ville det danske samfund kunne udnytte nogle af de særlige ressourcer, som indvandrere er i besiddelse af. Nr. 3, litra a, er et klart angreb på indvandreres retsstilling. Indvandrere har i dag præcis den samme adgang til som alle andre at forlange deres barn undervist på en distriktskole samt at ønske det undervist på en anden skole. Sådan skal det være. Nogle kommuner prøver at samle børn fra bestemte sproggrupper på bestemte skoler ved at snakke med forældrene om det. Det er ikke retskrænkende, så længe den endelige beslutning ligger hos forældrene.

Numrene 4 og 5

Mindretallet kan støtte disse numre, men savner en melding om, hvad man konkret vil gøre for at sikre de uddannelser, der er beskrevet i nr. 4.

Integration på boligmarkedet

På trods af en besværgelse i bemærkningerne er forslagene her klart diskriminerende i forhold til udlændinge og efter mindretallets opfattelse i modstrid med dansk og international diskriminationslovgivning. Det letter ikke diskrimination af udlændinge, at man vælger at putte dem i gruppe med personer med sociale problemer. Det, der står tilbage, er, at udlændinge diskrimineres i deres boligret i forhold til danskere generelt.

At der opleves problemer med mange udlændinge i bestemte almennyttige boligkvarterer, skyldes først og fremmest mange års forfælt boligpolitik, hvor f.eks. visse kommuner aldrig har villet påtage sig det ansvar, der ligger i at bygge almennyttige boliger i et passende antal, samt at det borgerlige folketingsflertal aldrig har villet være med til at fremskaffe boliger til f.eks. flygtninge i det private udlejningsbyggeri.

Mindretallet vender sig mod tvang på dette område såvel som på andre. Med de stigende racistiske tendenser, der har været i Danmark i